

også den politik, som videnskabsministeren fører.

Rasmus Prehn (S):

Nu kom den her sætning, som jo er taget ud, netop i en sammenhæng, hvor vi på et samråd konfronterede videnskabsministeren med, at der var massive protester. Der var protester fra store dele af erhvervslivet, fra rektorkollegiet, fra censorkorps, fra studerende, fra lærere osv. Der var en meget massiv protest, som virkelig fylder meget.

Kan statsministeren fuldstændig stiltiende se til, at man har en minister, som på et samråd sådan set giver udtryk for en anden holdning end den, regeringen har, og når han så bliver konfronteret med, hvad han har sagt, så forsvinder den sætning lige pludselig.

Er det virkelig den måde, statsministeren agerer på over for sine ministre, at han siger: Nå ja, pyt med det, de kan sige hvad som helst. Og hvis der forsvinder noget efterfølgende, selv om der blev spurgt ind direkte til den sætning, trækker man bare på skuldrene. Er det den ansvarsfølelse, statsministeren har over for sine ministre, og den måde, der bliver ført politik på i Danmark?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Man skulle virkelig tro, at det her drejede sig om et stort spørgsmål, men vel: Når man ser videnskabsministerens udtalelser i sin helhed, fremgår det jo meget klart, at videnskabsministeren arbejder på at få ændret reglerne om gruppeeksamen. Det er regeringens politik, det er videnskabsministerens politik, og det er der ingen der er i tvivl om, når man læser det, videnskabsministeren har sagt i sin helhed.

Kl. 13.10

Men lad mig så gentage, hvad jeg startede med at sige: Selvfølgelig skal det da også være sådan, at når man så efterfølgende laver en båndafskrift af, hvad der er sagt, så skal det hele selvfølgelig med, og det er da beklageligt, at det ikke kom med. Det har videnskabsministeren både forklaret og undskyldt, og så synes jeg ærligt talt ikke, der er mere at gøre i den sag.

Formanden:

Så er det hr. Ole Sohn som medspørger.

Ole Sohn (SF):

Jeg må indrømme, at jeg er en lille smule forundret over statsministerens måde at tackle sagen

på. Statsministeren siger, det her er en tynd kop te, det er en petitese, og det er ærligt talt for meget at gøre ud af sådan en lille sag.

Virkeligheden er jo, at statsministeren har en minister, som bevidst – *åbenlyst bevidst* – har fordrejet et referat. Det er en ganske alvorlig sag. Den er faktisk så alvorlig, at Præsidiumet har skrevet til statsministeren for at udbede sig en forklaring. Så synes jeg, det er lige groft nok, at statsministeren siger, det er en petitese.

Har statsministeren glemt, at den tidligere og også nuværende partiformand for Venstres grundlovstale i 2001 med foragt i stemmen kritiserede den forrige regering for at udvise foragt for Folketinget? Det er faktisk det, statsministeren er i gang med nu, og det, videnskabsministeren gør. Det kan man gøre, fordi man har flertallet, men det er ikke en køn måde at være statsminister på og være videnskabsminister på.

Der burde måske være en lille smule mere respekt om folkestyret, om Folketinget, og statsministeren burde sige klart til videnskabsministeren, at dér er der trådt over stregen, sådan at det kan forstås, og ikke bare slå det hen som en petitese.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jamen jeg er allerede startet i dag med at svare, at regeringen lægger stor vægt på at betjene Folketinget bedst muligt, og at det selvfølgelig er stærkt beklageligt, hvis der sker fejl i den betjening. Det er også derfor, videnskabsministeren både over for Videnskabsudvalget, over for Folketinget og over for den oprindelige spørger skriftligt har redegjort for, hvordan der er opstået en fejl i ministeriet i forbindelse med besvarelsen af et spørgsmål fra Videnskabsudvalget.

Så er det, jeg siger: Når det er beklaget, det er forklaret, det er undskyldt, så er der ærligt talt ikke mere at gøre. Jeg ved ikke, hvad hr. Ole Sohn så vil mene sagen kunne berettige til.

Og lad mig så minde om, at den her sag jo ikke drejer sig om, at der er nogen, der forsøger at lyve over for Folketinget, at give usande oplysninger. Alle, der var til stede på det samråd, har hørt, hvad videnskabsministeren har sagt. Ingen er i tvivl om, hvad han har sagt. Bagefter er der en fejl i afskriften fra mødet, men de pågældende folketingsmedlemmer har været fuldstændig klar over, hvad videnskabsministeren har sagt.